Acatistul tuturor Sfinţilor

Predici la Duminica tuturor Sfinţilor (1.Octoih):

https://www.academia.edu/43717019/Predici_la_Duminica_tuturor_Sfin%C5%A3ilor_1_Octoih_

https://archive.org/details/predici-la-dum-tuturor-sf./mode/2up

https://drive.google.com/file/d/1U82hohk9oqqrjTE7Jzg8jK6XkZEwCeqh/view

****

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Celor aleşi ai lui Dumnezeu, tuturor Sfinţilor, care din veac au strălucit în toată lumea şi au primit în cer cununi de slavă, cântare de laudă aducem. Şi ca cei ce aveţi îndrăzneala către Dumnezeu, din toate nevoile sloboziţi-ne pe noi, ca să grăim către voi: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!***

Icosul 1

Soborul îngeresc, micşorat prin căderea îngerilor celor cu trufie, s-a împlinit iar de către voi, toţi Sfinţii. În ziua prăznuirii voastre, Cetele îngereşti minunat vă prăznuiesc şi pe toată lumea o cheamă spre veselie duhovnicească. Iar noi, urmând lor, cu bucurie grăim către voi:
Bucuraţi-vă, Sfinţilor din veac, de Dumnezeu aleşi şi aşezaţi în slava cea cerească;
Bucuraţi-vă, că prin alegerea voastră, cu ostenelile cele bune cu credinţă aţi săvârşit;

Bucuraţi-vă, că prin faptele voastre cele bune, calea cea dreaptă către cer ne-aţi arătat-o;
Bucuraţi-vă, cei ce mai înainte de legea lui Dumnezeu cea scrisă, după legea cugetului aţi vieţuit;
Bucuraţi-vă, că în urma Legii, cu evlavie viaţa aţi săvârşit;
Bucuraţi-vă, cei din Legea nouă, care luminat prin fapte bune aţi strălucit;
Bucuraţi-vă, cei ce în vremurile de pe urmă, bine aţi plăcut lui Dumnezeu şi plata cu cei dintâi aţi primit;
Bucuraţi-vă, că de la necazurile cele pământeşti aţi trecut la odihna cea cerească;
Bucuraţi-vă, că v-aţi învrednicit a vedea slava lui Dumnezeu cea negrăită;
Bucuraţi-vă, cei ce pururea vă rugaţi pentru cei ce vă cinstesc pe voi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 2
Văzându-se, pe sine, Biserica lui Hristos cea dreptmăritoare, înfrumuseţată cu o mare ceată de sfinţi, ca nişte prea frumoase flori de Rai, luminat cinsteşte pomenirea lor şi împreună cu ei cinsteşte pe prea curata Maica Domnului, prea slăvind pe Cel născut dintr-însa, Hristos Dumnezeul nostru, şi cântându-I Lui cântare de laudă: ***Aliluia!***

Icosul 2
Minţii noastre, cereţi-I de la Domnul lumină, Sfinţilor plăcuţi ai lui Dumnezeu, ca, lepădând slăbiciunea cea omenească, cu inima şi cu gândul să ne înălţăm la locaşurile Raiului cele de voi moştenite, iar nouă făgăduite şi să glăsuim către voi cu bucurie aşa:
Bucuraţi-vă, strămoşilor şi patriarhilor din Legea veche, străbunii după trup ai lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că, prin binecuvântarea Domnului, s-a înmulţit neamul vostru ca stelele cerului;
Bucuraţi-vă, că, în mijlocul vechiului întuneric al păgânătăţii, aţi păstrat credinţa cea dreaptă în adevăratul Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, cei ce cu nădejde aţi aşteptat pe Răscumpărătorul cel făgăduit;
Bucuraţi-vă, că din neamul vostru a strălucit prea luminoasă făclie, Născătoare de Dumnezeu, Sfânta Fecioară Maria;
Bucuraţi-vă, că dintr-însa S-a născut Biruitorul morţii şi al iadului;
Bucuraţi-vă, că prin credinţa voastră în Hristos, cel ce avea să vină, aţi câştigat mântuire;
Bucuraţi-vă, că, în locul blestemului celui de demult, binecuvântarea prin El aţi primit;

Bucuraţi-vă, cei ce şi în iad venirea lui Hristos aţi aşteptat;
Bucuraţi-vă, că din chinurile iadului prin El v-aţi izbăvit;
Bucuraţi-vă, căci cu slavă la ceruri v-aţi ridicat;
Bucuraţi-vă, că împreună cu Cetele îngereşti, în locaşurile Tatălui ceresc v-aţi sălăşluit;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 3

Cu puterea Celui de sus umbriţi fiind, Sfinţilor, cu îndrăzneală v-aţi într-armat împotriva începătorilor şi stăpânitorilor răutăţii celei de sub cer; şi biruind vicleşugurile lor, toate începuturile voastre cele bune le-aţi săvârşit, cântând Atotputernicului, Iubitorului de oameni: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având, sfinţilor prooroci, locaşuri prea mărite, în curţile casei Tatălui ceresc şi luminaţi fiind cu lumina cea pururea fiitoare a feţei lui Dumnezeu, vă desfătaţi cu toţi Sfinţii, în fericirea cea negrăită, de care noi păcătoşii, dorind a fi părtaşi, vă lăudăm pe voi aşa:
Bucuraţi-vă, Sfinţilor prooroci, aleşi de Dumnezeu înainte de naşterea voastră;
Bucuraţi-vă, căci cu credinţă aţi slujit Domnului până la întruparea lui Hristos;
Bucuraţi-vă, că din pruncie cu darul Sfântului Duh sunteţi sfinţiţi;
Bucuraţi-vă, cei trimişi de Domnul ca să înţelepţiţi pe fiii lui Israel cei ce se rătăcise;
Bucuraţi-vă, cei ce mai dinainte aţi vestit prea slăvita naştere a lui Hristos din Fecioară;
Bucuraţi-vă, stelelor, care v-aţi arătat înaintea venirii soarelui celui adevărat;
Bucuraţi-vă, că pe împăraţii lui Israel, cei călcători de lege, i-aţi mustrat;
Bucuraţi-vă, cei ce toată necurăţia omenească, cu sabia Cuvântului lui Dumnezeu, fără cruţare aţi tăiat;
Bucuraţi-vă, robi credincioşi ai Domnului, care toată voia Lui aţi împlinit;
Bucuraţi-vă, cei ce înainte stăpânitorilor fără frică adevărul aţi vorbit;
Bucuraţi-vă, cei ce în lume multe scârbe şi necazuri aţi răbdat;
Bucuraţi-vă, cei ce întru slava cea veşnică, cu toţi aleşii, în cer prăznuiţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 4

De viforul vieţii izbăvindu-vă, Sfinţilor toţi, în odihna cea cerească vă aflaţi, în loc cu verdeaţă şi de răcoare, unde sunt râurile dulceţii celei nespuse, hrana slavei lui

Dumnezeu cea nestricăcioasă, cântările şi glasurile celor ce prăznuiesc acolo; şi voi cu toate Puterile îngereşti vă veseliţi, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Ochii n-au văzut, urechea n-a auzit şi în inima omului pământesc n-a intrat, bucuria şi dulceaţa în care voi acum vă desfătaţi, Sfinţilor apostoli. Pentru aceasta, cu bună cucernicie, grăim către voi:

Bucuraţi-vă, Sfinţilor apostoli, care cu Ioan Botezătorul, sunteţi mai aproape stătători, de prestolul Sfintei Treimi;

Bucuraţi-vă, cei ce aţi vestit lumii taina răscumpărării noastre;

Bucuraţi-vă, cei ce cu lumina credinţei lui Hristos aţi luminat popoarele cele întunecate;

Bucuraţi-vă, cei ce aţi semănat în inimile oamenilor sământa Cuvântului lui Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, că roada ostenelilor voastre seceraţi, în cămara cea cerească;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor părinţi, care la cele şapte soboare din toată lumea mărturisirea credinţei celei adevărate aţi mărturisit şi întărit;

Bucuraţi-vă, cei ce viforul vicleşugurilor cele ereticeşti aţi liniştit;

Bucuraţi-vă, cei ce aţi lămurit noua dogmă a credinţei celei adevărate;

Bucuraţi-vă, cei ce şi până acum, cu învăţătura voastră, Biserica lui Hristos de eresuri şi de dezbinări o apăraţi;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor ierarhi, care cu cuvântul şi cu viaţa luminos aţi strălucit;

Bucuraţi-vă, că în lumina cea neînserată, cu fiii voştri cei duhovniceşti locuiţi;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 5

Răscumpăraţi fiind, prin scurgerea Sângelui Tău cel dumnezeiesc, Mântuitorule şi cu dreptate slujind Ţie toţi sfinţii pe pământ, acum ca nişte stele prea luminoase strălucesc pe tăria Bisericii şi pe noi, care înotăm în marea păcatelor acestei vieţi, la calea cea dreaptă ce duce la Patria cerească ne povăţuiţi. Pentru aceasta, mulţumire lui Dumnezeu Îi aducem, cu bucurie cântând: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând, Sfinţilor mucenici, că în lumea aceasta toate sunt deşertăciune şi supuse stricăciunii, v-aţi silit prea veşnicului Dumnezeu să-I placeţi şi să schimbaţi, prin cumplitele chinuri, cele stricăcioase. Pentru aceasta, v-aţi învrednicit a sta aproape de înfricoşătorul scaun, în slava cea veşnică, de unde să nu ne uitaţi pe noi, cei ce săvârşim pomenirea voastră şi grăim către voi unele ca acestea:

Bucuraţi-vă, Sfinţilor mucenici, răbdători de patimi, care cu sângele vostru aţi pecetluit credinţa vostră cea dreaptă în Hristos;
Bucuraţi-vă, că nu v-aţi temut de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă;
Bucuraţi-vă, cei ce chinuri înfricoşătoare aţi răbdat;
Bucuraţi-vă, cei ce patimile lui Hristos cu osârdie aţi râvnit;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi biruit cruzimea chinuitorilor celor cumpliţi;
Bucuraţi-vă, cei ce prin foc şi prin apă aţi trecut şi în odihnă veşnică aţi intrat;
Bucuraţi-vă, mărturisitorilor şi sfinţilor mucenici, care pentru dreapta credinţă şi pentru cinstirea Sfintelor icoane aţi pătimit;
Bucuraţi-vă, prea cuvioşilor mucenici, care cu Domnul în rugăciune aţi vorbit şi cu patimile Sale pe diavol aţi biruit;
Bucuraţi-vă, că pentru slava şi cinstea Împăratului ceresc aţi luptat;
Bucuraţi-vă, că slava biruinţei de la Hristos din ceruri o aţi primit;
Bucuraţi-vă, cei ce multe şi felurite minuni, întru slava lui Dumnezeu, pe pământ aţi săvârşit;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 6

Neamurile creştineşti propovăduiesc mărirea voastră, Sfinţilor. Căci voi, ca un rai sădit v-aţi arătat în mijlocul Bisericii, având pom de viaţă pe Însuşi Domnul, din care, gustând dulceaţa Raiului, aţi trecut cu vederea toate cele stricăcioase în lumea aceasta şi cu bucurie în lumea cea cerească aţi intrat, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 6

Credinţa cea dreaptă şi faptele cele bune ale cuvioşilor părinţi, ca izvoarele limpezi la toată lumea strălucesc şi calea cea întunecată a vieţii acesteia nouă ne-o luminează, ca să nu rătăcim în pustiul păcatelor şi ale eresurilor cele de suflet pierzătoare. Pentru aceasta cu laude le cântăm lor:
Bucuraţi-vă, cuvioşilor părinţi, care lumea şi toate cele din lume, pentru dragostea lui Hristos Dumnezeu, de bună voie le-aţi lepădat;
Bucuraţi-vă, cuvioaselor maici, care călătoria vieţii pământeşti, zi şi noapte luptând, aţi săvârşit;
Bucuraţi-vă, pustnicilor, care în peşteri şi în munţi cu fiarele aţi vieţuit;
Bucuraţi-vă, postitorilor, care vremelnică viaţă în foame şi în sete aţi petrecut;
Bucuraţi-vă, stâlpnicilor, care gerul şi zăduful pentru împărăţia cea cerească aţi răbdat;
Bucuraţi-vă, schivnicilor, care în liniştea inimii pe Dumnezeu aţi cântat;
Bucuraţi-vă, fecioarelor, care fecioria aţi păzit şi lui Hristos Mielul cel fără prihană aţi urmat;

Bucuraţi-vă, slujitorilor aleşi, care smerenia lui Hristos aţi dobândit;
Bucuraţi-vă, cei ce viaţa cea de obşte, în dragoste frăţească ca îngerii aţi petrecut;
Bucuraţi-vă, cei înţelepţi şi blânzi, care povăţuitori călugărilor aţi fost;
Bucuraţi-vă, că prin truda iubitorilor de străini, bunătăţile cele de sus le-aţi câştigat;
Bucuraţi-vă, cei ce în odihna Domnului aţi intrat;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 7

Voind prea bunul Dumnezeu să arate lumii că nu în zadar se ostenesc toţi acei ce fac voia Lui, ci mare plată s-a gătit lor întru Împărăţia Cerurilor, a prea mărit cetele de sfinţi ai Săi, care în tot chipul au slujit Lui pe pământ, ca şi noi să râvnim vieţii lor şi aceeaşi slavă cerească să o dorim, cântându-I Lui neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 7

Zis-a Domnul: Cel ce crede întru mine, deşi va muri, viu va fi. Aceste cuvinte ale Stăpânului sunt deosebit de potrivite, vouă Sfinţilor toţi. Căci voi, deşi aţi murit pe pământ cu trupul, dar cu sufletele pururea sunteţi vii în locaşurile cele de sus şi multe minuni în lume săvârşiţi. Cu mijlocirea voastră cea fierbinte către Dumnezeu, ajutaţi-ne nouă, celor ce grăim către voi aşa:
Bucuraţi-vă, cei ce cu mintea voastră cea înaltă pe Dumnezeu cel adevărat L-aţi cunoscut;
Bucuraţi-vă, cei ce cu credinţa voastră cea dreaptă în Sfânta Treime, fără de prihană aţi petrecut;
Bucuraţi-vă, cei ce pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, adevărat Dumnezeu şi om desăvârşit L-aţi mărturisit;
Bucuraţi-vă, cei ce în mântuitoarele Lui patimi fără îndoială aţi crezut;
Bucuraţi-vă, cei ce cu credinţa cea dreaptă ca stelele străluciţi;
Bucuraţi-vă, căci cu trupul pe pământ aţi umblat, iar cu mintea în cer aţi vieţuit;
Bucuraţi-vă, că prin moartea cea vremelnică la viaţa cea fără de sfârşit aţi trecut;
Bucuraţi-vă, că prin calea cea strâmtă după cuvântul Domnului aţi mers;
Bucuraţi-vă, că prin porţile cele îngereşti în Împărăţia cea cerească aţi intrat;
Bucuraţi-vă, moştenitorilor ai bunătăţilor celor veşnice;
Bucuraţi-vă, grabnici rugători pentru mântuirea noastră;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 8

Cu ochii cugetului privind la locaşurile de sus, unde toţi Sfinţii după ostenelile cele pământeşti se odihnesc, noi cei ce pe pământ şi în trup îmbrăcaţi, măcar că nu putem cunoaşte fericirile cele de acolo, dar cu credinţă înţelegându-le, iar cu inima gustându-le, cântăm lui Dumnezeu celui minunat întru sfinţii Săi: ***Aliluia!***

Icosul 8

Atotţiitorule, Doamne, cel ce cunoşti mulţimile stelelor şi la toate le-ai dat nume, Tu singur ştii pe nume pe toţi cei ce bine ţi-au plăcut ţie. Iar noi, lucrul mâinilor Tale fiind, precum nisipul mării a-l număra, aşa şi numărul tuturor Sfinţilor a-I spune nu se poate, decât numai pe cei aleşi robi ai Tăi, care de la începutul lumii bine ţi-au plăcut, pe nume îi chemăm, zicând:

Bucuraţi-vă, Adam şi Eva, străbuni a tot neamul omenesc;

Bucuraţi-vă, Abel şi Set, cei dintâi din lume iubitori de dreapta credinţă;

Bucuraţi-vă, Noe, al doilea începător al neamului omenesc şi Avraam, primitorul aşezământului lui Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, Moise, de Dumnezeu văzătorul şi Aaron, întâiul preot în Legea cea veche;

Bucuraţi-vă, Enoh şi Ilie, cei ce cu trupul moarte nu aţi gustat şi la cer aţi fost luaţi;

Bucuraţi-vă, Isaie, David şi Daniel, văzători ai tainelor lui Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, Ioachim şi Ana, care aţi născut pe Fecioara Maria, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru;

Bucuraţi-vă, Petru şi Pavel, Iacob şi Ioan, cei mai aleşi apostoli ai lui Hristos;

Bucuraţi-vă, Nicolae, Vasile, Grigorie, Ioan şi Atanasie, stâlpii cei neclintiţi ai Bisericii lui Hristos;

Bucuraţi-vă, Antonie, Pahomie, Eftimie, Ilarion şi Sava, mari povăţuitori ai călugărilor;

Bucuraţi-vă, Gheorghe, Dimitrie, Eustaţie şi Pantelimon, mari mucenici ai lui Hristos;

Bucuraţi-vă, Varvara, Irina, Paraschiva, Ecaterina şi toate muceniţele, care cu sângele vostru aţi adeverit biruinţa credinţei;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 9

Toţi sfinţii Tăi, Doamne, urmând Cetele îngereşti, neîncetat slăvesc în cer, Prea sfânt numele Tău: Sfânt, Sfânt, Sfânt! Împreună cu acestea şi noi păcătoşii, pe pământ, cu buze de tină cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ritorii cei cu deşartă înţelepciune nu se pricep a spune: „Cum voi toţi Sfinţii, fiind asemenea nouă, oamenii în trup pătimaş, nu v-aţi biruit de patimi, ci cu bărbăţia voastră, pe vrăjmaşii cei fără de trup aţi biruit?" Iar noi, prea slăvind pe Domnul, cel ce v-a întărit pe voi, lăudăm vitejia voastră şi cu mulţumire grăim:
Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, că pentru dragostea lui Dumnezeu viaţa voastră nu aţi cruţat;
Bucuraţi-vă, cei ce lumea şi pe stăpânitorul ei aţi biruit;
Bucuraţi-vă, că toate mrejele şarpelui celui din vechime, ca pe nişte fire de păianjen, le-aţi rupt;
Bucuraţi-vă, cei ce sub mâna cea tare a prea bunei pronii a lui Dumnezeu v-aţi smerit;
Bucuraţi-vă, cei ce cu voia voastră, voii Tatălui ceresc v-aţi supus;
Bucuraţi-vă, cei ce în trupurile şi-n sufletele voastre pe Dumnezeu L-aţi prea slăvit;
Bucuraţi-vă, căci cu toate faptele voastre pe Dumnezeu L-aţi slăvit;
Bucuraţi-vă, că mâinile voastre la lucrarea faptelor bune le-aţi ridicat;
Bucuraţi-vă, că paşii voştri pe calea cea adevărată aţi îndreptat;
Bucuraţi-vă, cei ce nu v-aţi lipit inima către bogăţii sau desfătarea lumească;
Bucuraţi-vă, că numai către bucuria cea veşnică aţi cugetat;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 10
Pe calea mântuirii drept mergând şi despre judecăţile lui Dumnezeu învăţându-vă, Sfinţilor toţi, v-aţi arătat ca nişte pomi bine roditori la izvoarele apelor şi aţi adus la vreme lui Dumnezeu rod de fapte bune. Iar acum în Edenul cel de sus, în fericirea cea negrăită, desfătându-vă, pomeniţi-ne şi pe noi, fraţii voştri, care lăudăm grija voastră cea părintească pentru mântuirea noastră şi lui Dumnezeu cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 10
Ca un zid tare, împotriva vrăjmaşului, sunteţi voi pentru noi, Sfinţilor toţi şi fierbinte rugători către Hristos, pentru tot neamul creştinesc. Pentru aceasta, de săgeţile nevăzuţilor luptători pururea fiind voi păziţi, cu bucurie grăim:
Bucuraţi-vă, frumuseţea cea mare a neamului omenesc;
Bucuraţi-vă, mântuirea cea de-a pururea în călătoria noastră cea pământească;
Bucuraţi-vă, că ne sunteţi nouă ajutători puternici, în lupta cu vrăjmaşii mântuirii noastre;
Bucuraţi-vă, că de sabia mâniei lui Dumnezeu cu rugăciunile voastre ne apăraţi pe noi;
Bucuraţi-vă, că, ispitiţi fiind şi nouă ne ajutaţi când cădem în mrejele ispitelor;
Bucuraţi-vă, că de pocăinţa noastră, a păcătoşilor, vă bucuraţi;

Bucuraţi-vă, cei ce în tot locul şi în toată vremea pe pământ bine aţi vieţuit;
Bucuraţi-vă, cei ce chiar de aţi greşit, dar cu adevărată pocăinţă şi cu lacrimi întinăciunea păcatului aţi spălat;
Bucuraţi-vă, cei ce de la Adam şi până acum, întru nădejdea vieţii cele veşnice aţi adormit;
Bucuraţi-vă, cei ce de la apus şi de la răsărit aţi venit şi în sânul lui Avraam v-aţi odihnit;
Bucuraţi-vă, că ceata voastră pururea se măreşte cu cei noi de pe pământ veniţi;
Bucuraţi-vă, că prin voi, locurile duhurilor celor căzute, în soborul îngeresc se împlinesc;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 11
Cântările noastre cele de laudă, măcar de ar fi ca întunericul de multe la număr, nu vor fi de ajuns spre mărirea faptelor voastre celor bune, Sfinţilor toţi. Nouă neputincioşilor mai bine ar fi să iubim tăcerea; dar ca să nu ne arătăm leneşi şi nemulţumitori, pentru milele şi darurile lui Dumnezeu cele pentru voi primite, Stăpânului celui ce v-a prea slăvit pe voi Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 11
Voi, Sfinţilor toţi, sunteţi făclii luminii celei nespuse, înaintea scaunului Preasfintei Treimi, împreună cu Cetele îngerilor, căci în rugăciuni pentru noi neîncetat sunteţi şi pe cărarea cea luminoasă a mântuirii povăţuiţi pe cei ce grăiesc către voi aşa:
Bucuraţi-vă, făclii ale focului celui nematerialnic;
Bucuraţi-vă, locuitori ai locaşului Tatălui ceresc;
Bucuraţi-vă, strugurii viei lui Hristos;
Bucuraţi-vă, ale Raiului flori bine mirositoare;
Bucuraţi-vă, râuri de viaţă curgătoare, care potoliţi setea noastră cea duhovnicească;
Bucuraţi-vă, nori de ploaie purtători, ce ne răcoriţi pe noi în zăduful ispitelor;
Bucuraţi-vă, căci cu suflarea voastră cea duhovnicească, iarna mâhnirii de la sufletele noastre o alungaţi;
Bucuraţi-vă, privighetorilor, cu dulci cântări, care ne vestiţi nouă primăvara cea duhovnicească a veşnicei fericiri;
Bucuraţi-vă, punte închipuită, a cărei milă o vărsaţi peste noi;
Bucuraţi-vă, buni cârmaci, care de potopul păcatelor ne feriţi pe noi;
Bucuraţi-vă, povăţuitori credincioşi, care ne îndreptaţi pe noi la Patria cea cerească;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 12

Darul cel dat vouă de la Dumnezeu, ca o răsplată pentru mulţimea faptelor voastre cele bune, cine dintre pământeni poate să-l povestească, o Sfinţilor? Căci precum am socoti apa mării cu picătura, aşa şi ale voastre minuni şi faceri de bine, care prin voi ni se dau nouă, nu este cu putinţă a se număra. Pentru aceea, săvârşim mărită serbarea aceasta, cu bucurie şi cu umilinţă, iar lui Dumnezeu, celui ce toate prin voi lucrează, Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cântând ţie, Atotţiitorule Stăpâne, toţi lăudăm prea sfânt numele Tău, că de la începutul lumii în diferite chipuri ai arătat pe pururea pomeniţii Sfinţii Tăi, care Ţie unuia Dumnezeu, în Treime slăvit, Ţi-au plăcut. Cu rugăciunile cărora, de toate răutăţile izbăveşte pe cei ce grăiesc către dânşii:

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, plăcuţilor lui Dumnezeu, împreună cu pururea Fecioara Maria, cea mai prea sfântă decât toată făptura;

Bucuraţi-vă, şi voi îngerii cei fără de trup, păzitorii neamului omenesc;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor împăraţi ocârmuitori, care pe pământ cu bună cucernicie aţi condus şi Împărăţia cea cerească aţi câştigat;

Bucuraţi-vă, judecători care pe pământ aţi judecat cu nepărtinire, că aţi aflat milă şi îndreptarea de la Judecătorul cel mare al cerului şi pământului;

Bucuraţi-vă, ai oraşelor buni ispravnici, că v-aţi învrednicit a locui în oraşul cel ceresc;

Bucuraţi-vă, păstorii cei râvnitori ai oilor celor cuvântătoare de Hristos, Începătorul păstorilor, că v-aţi prea mărit;

Bucuraţi-vă, buni lucrători pe pământ, care întru bunătatea inimii şi în nerăutate Domnului aţi slujit;

Bucuraţi-vă, călătorilor răbdători, care aţi ajuns la Patria cea cerească;

Bucuraţi-vă, cei nebuni pentru Hristos, care ocări şi dosădiri pentru El aţi suferit;

Bucuraţi-vă, cei fără de arginţi, care în dar tămăduire bolnavilor aţi dat, iar plată din cer aţi primit;

Bucuraţi-vă, bărbaţi şi femei de toată vârsta, care la chemare aţi plăcut lui Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, că voi întru Hristos una sunteţi şi sufletele voastre în mâinile Domnului sunt;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lu mea!

Condacul 13 (de trei ori)
O, prea fericiţilor părinţi, împlinitorii voii lui Dumnezeu, Sfinţilor toţi, cei ce aţi câştigat moştenirea veşnicelor bunătăţi, primiţi această cântare a noastră de laudă şi prin rugăciunile voastre cele bine plăcute şi primite de către Dumnezeu, cereţi nouă iertarea păcatelor şi izbăvire de chinurile cele veşnice. Ca împreună cu voi, în Patria cea cerească să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

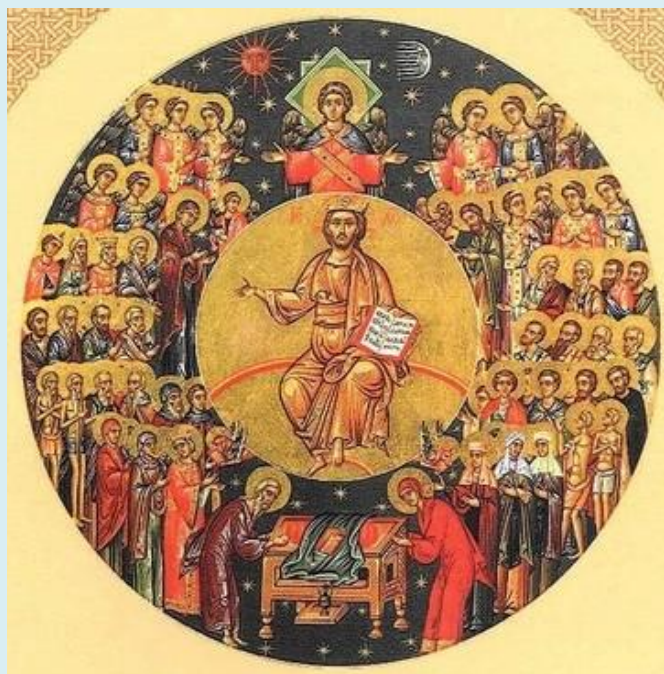
Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Soborul îngeresc, micşorat prin căderea îngerilor celor cu trufie, s-a împlinit iar de către voi, toţi Sfinţii. În ziua prăznuirii voastre, Cetele îngereşti minunat vă prăznuiesc şi pe toată lumea o cheamă spre veselie duhovnicească. Iar noi, urmând lor, cu bucurie grăim către voi:
Bucuraţi-vă, Sfinţilor din veac, de Dumnezeu aleşi şi aşezaţi în slava cea cerească;
Bucuraţi-vă, că prin alegerea voastră, cu ostenelile cele bune cu credinţă aţi săvârşit;
Bucuraţi-vă, că prin faptele voastre cele bune, calea cea dreaptă către cer ne-aţi arătat-o;
Bucuraţi-vă, cei ce mai înainte de legea lui Dumnezeu cea scrisă, după legea cugetului aţi vieţuit;
Bucuraţi-vă, că în urma Legii, cu evlavie viaţa aţi săvârşit;
Bucuraţi-vă, cei din Legea nouă, care luminat prin fapte bune aţi strălucit;
Bucuraţi-vă, cei ce în vremurile de pe urmă, bine aţi plăcut lui Dumnezeu şi plata cu cei dintâi aţi primit;
Bucuraţi-vă, că de la necazurile cele pământeşti aţi trecut la odihna cea cerească;
Bucuraţi-vă, că v-aţi învrednicit a vedea slava lui Dumnezeu cea negrăită;
Bucuraţi-vă, cei ce pururea vă rugaţi pentru cei ce vă cinstesc pe voi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul 1
Celor aleşi ai lui Dumnezeu, tuturor Sfinţilor, care din veac au strălucit în toată lumea şi au primit în cer cununi de slavă, cântare de laudă aducem. Şi ca cei ce aveţi îndrăzneala către Dumnezeu, din toate nevoile slobozţi-ne pe noi, ca să grăim către voi: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!***

Apoi se zic aceste rugăciuni:

Rugăciunea întâi

O, prea fericiţilor, plăcuţilor lui Dumnezeu, Sfinţilor toţi, care staţi înaintea prestolului Sfintei Treimi şi vă bucuraţi de fericirea cea negrăită! Iată acum, în ziua serbării voastre cea de obşte, fraţii voştri cei mai mici, care aducem vouă aceste cântări de laudă şi prin mijlocirea voastră cerem milă şi iertare de păcate de la prea bunul Dumnezeu. Că ştim bine că toate câte voiţi puteţi cere de la Dânsul. Deci cu smerenie ne rugăm vouă ca să rugaţi pe Stăpânul cel milostiv să ne dea nouă duhul râvnirii voastre, spre paza sfintelor Lui porunci; ca, mergând pe urma voastră, să putem cu bună cucernicie şi fără prihană să săvârşim călătoria vieţii celei pământeşti, învrednicindu-ne întru pocăinţă a ajunge la locaşurile Raiului cele prea slăvite şi acolo împreună cu voi să prea slăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, în vecii vecilor. Amin!

Rugăciunea a doua

Către voi, Sfinţilor toţi, ca şi către nişte lumini povăţuitoare, care cu faptele voastre aţi luminat calea cerescului răsărit, cu smerenie ne plecăm noi păcătoşii genunchii inimii noastre şi din adâncul sufletului strigăm: Rugaţi-vă pentru noi iubitorului de oameni Dumnezeu, ca să nu ne lase să rătăcim prin răspântiile păcatului, ci să ne lumineze mintea şi inima mea, cu lumina harului Său, ca întăriţi fiind cu acest har, să putem, cealaltă vreme, să umblăm pe cărarea cea dreaptă. Ajutaţi-ne pe noi, voi, cei cu învăţătura cea mântuitoare a lui Hristos, aţi luminat Biserica Lui şi cu sfin-

tele şi de Dumnezeu înţelepţitele canoane neclintit aţi întărit-o, ierarhilor şi părinţilor ai turmei lui Hristos, care cu rugăciunile şi cu slujirea Sfintelor dumnezeieştilor taine, pe toţi credincioşii aţi sfinţit şi i-aţi învăţat să umble după poruncile lui Dumnezeu.

Rugându-vă pe voi, pururea fericiţilor, răbdătorilor de patimi ai lui Hristos şi mucenicilor, care înaintea stăpânirilor pe Hristos Dumnezeu cu bună îndrăzneală L-aţi mărturisit, şi cinstit sângele vostru pentru El aţi vărsat, cuvioşilor şi drepţilor, cei ce prin calea cea strâmtă şi cu necazuri viaţa v-aţi sâvârşit şi cu omorârea trupului şi a patimilor v-aţi răstignit lui Hristos, cereţi-ne nouă de la Hristos Dumnezeu iertarea păcatelor, îndreptarea vieţii şi toate bunătăţile cele trebuincioase, pentru viaţa cea vremelnică şi pentru cea veşnică.

O, prea cinstit şi prea mărit Sobor al Sfinţilor lui Dumnezeu, cei ce ca îngerii fără de trup aţi vieţuit şi Domnului aţi plăcut, fiţi-ne mijlocitorii şi rugătorii noştri! Căutaţi cu dumnezeiască dragoste spre noi, străinii şi călătorii şi cu puterea şi cu darul ce vi s-a dat vouă de la Dumnezeu, îndreptaţi-ne şi pe noi către Patria cerească, întăriţi neputinţa noastră, apăraţi-ne pe noi de ispite şi de înşelăciuni, păzindu-ne de căderea în păcat. Treziţi în noi dragostea cea sfântă pentru Domnul şi râvna pentru mântuirea noastră.

Sădiţi în inimile noastre frica cea dumnezeiască. Îndreptaţi paşii noştri spre lucrarea poruncilor lui Hristos şi spre împlinirea voii lui Dumnezeu-Tatăl. Faceţi ca să vieţuim noi viaţa aceasta întru dreptate. Pururea să ne aducem aminte de ceasul morţii şi de înfricoşătoarea a doua venire a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului Iisus Hristos. Ca prin darul şi iubirea Lui de oameni fiind păziţi şi mântuiţi, să ne învrednicim şi noi păcătoşii şi nevrednicii, împreună cu voi, în Împărăţia cea cerească a ne închina înaintea sfântului prestol al Domnului şi mulţumind cu bucurie, să slăvim pe PreaSfânta şi de viaţă făcătoarea şi nedespărţită Treime: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Preasfântul Duh, în vecii vecilor. Amin!

Ierodiacon Visarion Iugulescu - Predică la Duminica tuturor Sfinţilor

... cât îmi sunt de cinstiţi prietenii tăi Dumnezeule, şi foarte s-a întărit stăpânirea lor şi-i vor număra pe ei şi mai mult decât nisipul se vor înmulţi.

Fraţi creştini, Sfânta noastră Biserică Ortodoxă, prăznuieşte astăzi Duminica tuturor Sfinţilor, adică pe toţi sfinţii care sunt trecuţi în calendar şi în sinaxare, precum şi pe toţi aceia care încă nu sunt cunoscuţi de noi până în momentul de faţă. *Duminica aceasta se mai numeşte şi duminica mare, tocmai pentru acest bogat praznic al tuturor sfinţilor; căci nu prăznuim câţiva sfinţi, ci milioane de milioane de sfinţi, care au iubit pe Dumnezeu, L-au propovăduit chiar cu preţul vieţii lor şi au murit în această lege binecuvântată de Dumnezeu.*

Calendarul nostru bisericesc, este ca o salbă de mărgăritare, pe care se înşiră pietrele preţioase ale sfinţilor din toate zilele. Este cu neputinţă a vorbi despre viaţa fiecăruia într-un timp aşa de scurt. Vom aminti totuşi câţiva sfinţi care au trăit pe pământul ţării noastre de la începutul creştinismului.

Mulţi dintre credincioşi se întreabă de ce pământul românesc nu a rodit mai multe chipuri de sfinţi, cuvioşi, ierarhi, martiri, cum au rodit celelalte ţări ortodoxe. Oare ţara noastră nu a avut aceeaşi credinţă dreaptă din primele veacuri? Oare poporul nostru a fost mai puţin credincios ca celelalte popoare ortodoxe? Nimic din toate acestea, căci avem destule dovezi care mărturisesc că pământul nostru strămoşesc a fost încreştinat chiar din primul veac creştin.

Istoria Bisericii Române, ne spune că Sfântul apostol Andrei, a venit în hotarele Sciţiei, intrând în Tracia unde a fost răstignit pentru Hristos. Istoria ne spune că Dacia a fost colonizată în întregime de romani, după înfrângerea lui Decebal, la

anul 105 după Hristos. Sămânţa Sfintei Evanghelii, a pătruns astfel în ţara noastră din două părţi: dinspre Mediterana şi prin părţile Dobrogei prin negustorii greci, care s-au stabilit aici şi au întemeiat câteva oraşe şi anume: Tomis sau Constanţa, Istria sau Mangalia etc.

Avem dovezi prin urmare cum a pătruns creştinismul pe pământul ţării noastre în primul veac după Hristos. De altfel în scurtă vreme a ajuns la o mare înflorire, căci găsim până în zilele noastre multe urme şi ruine de biserici vechi, morminte şi pietre funerare, precum şi moaşte de sfinţi care ne confirmă cele ce ne spune istoria. *S-au aflat inscripţii pe morminte cu conţinut creştin ca de exemplu: „Tibi terna levi" – în traducere – „Să-ţi fie ţărâna uşoară". S-a descoperit apoi în comuna Basarabi o mică biserică săpată în stâncă de calcar cu iniţialele „Iis Hs", precum şi alte semne care datează din timpul persecuţiilor creştine (Veacurile II şi III).*

*În centrul oraşului Constanţa, s-a descoperit mozaicul unei mari biserici creştine care datează din epoca de aur a creştinismului. O altă mărturie nepieritoare o avem la Turnu-Severin, unde se găseşte un piedestal de piatră pe care sunt săpate în limba greacă cuvintele: „**Bucură-te Hristoase!**"*

Un mare scriitor creştin – Tertulian – şi cunoscut ca cel mai însemnat bărbat al Bisericii Creştine, care a trăit între anii 160-240 după Hristos şi care ocupa înalte funcţii civile în Roma, într-una din scrierile lui aminteşte o mulţime de popoare care au crezut în Hristos încă de la început. Pomeneşte printre altele de ţara dacilor, a germanilor şi sciţilor. ***Se află de asemenea în Mănăstirea Cocoşul (Dobrogea), patru sicriaşe, în care se găsesc osemintele a patru sfinţi mucenici, care au primit moarte mucenicească în primul veac al creştinătăţii. Aceste sicriaşe au fost descoperite în anul 1971 în satul Niculiţel din apropierea mănăstirii. Numele acestor sfinţi sunt: Zoticos, Atalos, Filipos şi Camasis.***

În actele Sinodului de la Niceea din anul 1935 găsim şi iscălitura lui Teofil, episcop al Mitropoliei Goţiei. Lui îi urmează ca episcop al Goţiei, Ulfila, creştin de origine capadociană. Pentru a dovedi cât de răspândit era creştinismul în tot Imperiul Roman, chiar pe timpul lui Traian împăratul, ascultaţi scrisoarea lui Pliniu cel Tânăr, guvernatorul Bitiniei din Asia Mică, către împăratul Traian precum şi răspunsul lui Traian, relativ la modul cum trebuie să procedeze acest Pliniu în persecuţia ordonată contra creştinilor.

Iată mai întâi scrisoarea lui Pliniu de care am amintit: „***Eu am datoria doamne, de a recurge la înţelepciunea voastră în toate cazurile de îndoieli ce am. În***

anchetele făcute contra creştinilor, nu ştiu ce să întreb şi nici pe cine să pedepsesc.

Nu ştiu dacă trebuie a avea aceeaşi măsură de pedeapsă pentru copii ca şi pentru tineri şi bătrâni; dacă căinţa merită iertare şi dacă cineva se face vinovat numai pentru că poartă numele de creştin. Pe cei ce mi-au mărturisit de două ori şi de trei ori că sunt creştini şi au persistat în această mărturisire, am poruncit să fie omorâţi. Pe cetăţenii romani, pe care i-am găsit culpabili de această manie religioasă, am dispus să fie trimişi la Roma.

Dar acuzaţiile se înmulţesc în fiecare zi. Am primit scrisori anonime în care foarte mulţi sunt acuzaţi că sunt creştini. Pe cei care au negat formal şi au adus sacrificii zeilor şi s-au închinat statuii voastre i-am eliberat. În aceste anonime sunt numele unor persoane care au fost cândva creştini, dar de douăzeci de ani şi mai bine nu mai sunt creştini. Aceştia adoră statuia voastră şi vorbesc de rău pe creştini. Singura vină a creştinilor este că se adună înainte de a se lumina de ziuă şi cântă în mod alternativ imne, cântece în onoarea lui Hristos, ca unui Dumnezeu. În slujbele lor religioase nu săvârşesc fapte culpabile, nu comit furturi sau desfrânări, nu-şi calcă cuvântul niciodată şi nu ascund ceea ce li s-a încredinţat.

Despre toate acestea m-am încredinţat chiar de la două femei sclave care au servit în acele adunări şi n-am descoperit la ei altceva decât existenţa unor superstiţiuni de necrezut. De aceea am lăsat lucrul, până vă voi asculta şi cred că această chestiune vă va interesa având în vedere marele număr de persoane ce se numesc creştini, din toate cetăţile, de amândouă sexele şi de toate condiţiile sociale. Această credinţă a lor a cuprins nu numai oraşele, dar şi satele şi câmpiile şi este foarte puţin sigur că ei vor mai umple vreodată templele noastre, care s-au golit".

Iată acum şi răspunsul înţelept al împăratului Traian la această scrisoare:

„***Te ştiu scumpul meu Pliniu ce conduită trebuie să ai faţă de cei ce sunt acuzaţi că sunt creştini. Căci nu se poate stabili aceeaşi regulă care să poate fi aplicată egal în cazuri atât de diferite. Nu trebuie să faci nici o cercetare contra creştinilor, dar dacă ei sunt denunţaţi formal şi se dovedeşte că ei sunt creştini trebuie să-i pedepseşti. Acei care mărturisesc că nu sunt creştini şi probează aceasta aducând jertfe zeilor noştri, chiar dacă ar fi bănuiţi, să-i ierţi. Scrisorile anonime să nu le ţii în seamă orice fel de acuzaţii ar fi, fiindcă ar fi un exemplu rău şi cu totul nedemn pentru secolul nostru***".

Din scrisoarea lui Pliniu şi răspunsul înţelept al lui Traian împăratul se constată că religia creştină era foarte mult răspândită în Imperiul Roman chiar în secolul I. Aflăm apoi tot din istorie că ţara noastră a fost călcată în picioare de toate popoarele asiatice timp de aproape 1000 de ani, începând cu hunii şi avarii şi terminând cu tătarii, spaima creştinilor. În timpul acestor zece secole, cine ştie câte jertfe au dat strămoşii noştri, cât sânge nevinovat s-a vărsat şi câţi martiri români n-au murit pentru credinţa creştină!

Cine se putea ocupa atunci, să ţină seama de toţi şi să le scrie măcar numele? Nu mai vorbim despre viaţa fiecăruia în parte. Cu toate acestea au existat mulţi martiri români care s-au nevoit, fie în ţara noastră, fie în hotarele altor ţări, prin mănăstiri sau ca pustnici prin singurătatea munţilor noştri. ***Nu puţini martiri a dat poporul nostru din Ardeal: mitropolitul Sava Brancovici, Sfântul Ilie Iorest, Oprea Miclăuş, Visarion de la Cioara, care au pătimit pe la anul 1700. Sunt alţi sfinţi care au suferit în diferite părţi din ţara noastră cu mult înainte ca: Dacianus care era ostaş în armata romană din garnizoana Silistra şi care fiind creştin pe ascuns, a fost descoperit şi chinuit cumplit, tăindu-i-se capul la 20 noiembrie, anul 303 pe vremea împăratului Diocleţian. Mai târziu moaştele lui au fost duse în Italia şi se păstrează în catedrala din Ancona, iar pe mormânt se află inscripţia: „Aici odihneşte Sfântul Martir Dacianus, adus de la Silistra”.***

Avem apoi preotul daco-roman numit Montanus, din Singifumus şi soţia sa Maxima care au pătimit în Serbia fiind înecaţi în râul Sava, la 26 martie 304. În aceste persecuţii au fost omorâţi mulţi creştini în oraşul Tomis (Constanţa), printre care Macrobius şi Gardianus. În Isaccea este pomenit un oarecare Flavian; în Cernavodă Sfântul Chiril; în Siştov Sfântul Mucenic Lupu; în Mitoviţa, episcopul Irineu şi diaconul Demetrius.

Între barbarii care primiră creştinismul, goţii nu se convertiră sincer. Atanaric, regele lor, văzând că se măreşte pe fiecare zi numărul credincioşilor, aprinse focul unei persecuţii violente împotriva creştinilor. Nu se ştie de numărul celor martirizaţi, dar din mitologiile greceşti reiese că ar fi fost vreo 51, între care cei mai însemnaţi au fost Nichita şi Sava.

Sfântul Sava Stratilat a trăit în Dacia Traiană, pe vremea împăratului Aurelian la anul 274. Când acest împărat ordonă să treacă armatele peste Dunăre, Sfântul Sava refuză să plece, spunând că el este creştin şi preferă să rămână cu fraţii săi din Dacia Traiană. Când regele goţilor porni persecuţia contra creştinilor, Sfântul Sava primi chinuri grele şi pentru că a refuzat să mănânce din cărnurile jertfite idolilor, a fost lovit de unul din sclavii lui Atanaric cu

lancea aşa de tare, că toţi cei ce erau de faţă credeau că l-au omorât. Dar Sfântul Sava zise celui care-l lovise: „Crezi oare că m-ai omorât?”

Poruncină atunci să fi supus morţii. Soldaţii care erau însărcinaţi să împlinească această poruncă ziceau unul către altul: „Omul acesta este nevinovat, de ce să nu-l lăsăm să plece unde vrea, căci ighemonul nu va şti nimic”. Dar Sfântul Sava care-i asculta cum vorbesc, le zise: „Grăbiţi-vă iubiţilor să faceţi cum v-a poruncit, că iată eu văd dincolo de râu ceea ce voi nu puteţi vedea. Văd pe cei ce au venit să primească sufletul meu şi să-l ducă la locul măririi; aşteaptă numai momentul când va fi despărţit sufletul de trup”.

Soldaţii îl cufundară atunci în apa Buzăului cu un fel de osie de fier amestecată cu lemn, legată de gât. Astfel îşi dădu sufletul generalul Sava Stratilat. Soldaţii scoaseră corpul şi-l lăsară pe mal fără să-l îngroape, dar creştinii împreună cu ducele Sciţiei (un mare creştin), l-a trimis în Capadocia ţara sa natală cu o scrisoare unde se istorisesc chinurile sfântului şi locul unde şi-a dat sufletul.

Scrisoarea trimisă de Biserica din Goţia către cea din Capadocia, are următorul cuprins:
„Aveţi grijă să săvârşiţi Sfânta Jertfă a Liturghiei în ziua când prea fericitul martir Sava a fost încoronat de Dumnezeu. Faceţi cunoscut celorlalţi fraţi din toată Biserica universală, apostolică, să binecuvânteze pe Domnul care a binevoit să preamărească pe servitorii Săi”. Noi românii lăudăm pe Dumnezeu că a binecuvântat ţara noastră prin martirizarea acestui sfânt care a pătimit într-o localitate din apropierea râului Buzău, sfârşindu-şi viaţa în apele acestui râu.

Sfântul Nichita – ce se tâlcuieşte biruitor – fiind un vrednic ostaş a lui Hristos s-a luptat împotriva vrăjmaşilor Sfintei Cruci şi a dreptei credinţe. El a fost botezat de Teofil episcopul goţilor în numele Sfintei Treimi. În pământul dacic era de neam mare şi slăvit, aducând pe mulţi la credinţa lui Hristos. După câtăva vreme Atanaric al goţilor, a pornit iarăşi o cumplită prigoană asupra creştinilor. Sfântul Nichita mustrând pe călăul acesta pentru chinurile cu care muncea pe creştini a fost omorât , iar numele lui este prăznuit cu mare laudă la 15 septembrie, ziua morţii lui.

Biserica Creştină Ortodoxă mai prăznuieşte în ziua de 29 septembrie, pe marele martir Eustatie Plachid. Acesta locuia în Roma şi era unul dintre cei mai vestiţi generali ai romanilor. Pe când era păgân, a participat alături de Tit la războaiele pornite împotriva evreilor, atunci când templul din Ierusalim a fost distrus în

întregime. În timpul lui Traian a luat parte la războaiele împotriva dacilor. Deşi bogat şi închinător la idoli avea inimă bună şi era foarte milostiv.

Într-o zi pe când era la vânătoare după obiceiul său, văzu înaintea lui un cerb şi pe când se pregătea să-l omoare, o voce se auzi strigând: „De ce mă prigoneşti Plachido?" El nedumerit întrebă: „Cine eşti tu care îmi grăieşti?" „Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu pe care-L prigoneşti fiindcă eşti închinători la idoli". Atunci el zise: „Rogu-mă Ţie Doamne, învaţă-mă ce să fac!" I se răspunse: „Să mergi împreună cu soţia ta şi cu cei doi fii ai tăi la un preot creştin şi acela te va învăţa ce trebuie să faci".

Întorcându-se acasă, povesti soţiei sale ce i s-a întâmplat, iar aceasta îi spuse că a auzit şi dânsa în noaptea trecută în vis un glas zicându-i: „Tu, bărbatul tău şi fiii voştri, mâine veţi veni la Mine şi Mă veţi cunoaşte pe Mine Iisus Hristos, adevăratul Dumnezeu".

Nemaizăbovind, ei se duseră la un preot din Roma, pe nume Ioan şi se botezară îndată. Plachida primi din botez numele de Eustatie, soţia sa se numi Teopista, iar fiii lor unul Agapie şi celălalt Teopist. După botez, urmând sfatul evanghelic, împărţiră averea la săraci şi plecară din Roma în altă parte spre a se întări mai mult în dreapta credinţă.

În acest timp Traian porni război împotriva dacilor şi trimise pe doi soldaţi ai lui Antioh şi Acachie să-l caute în tot imperiul pe bunul şi viteazul său general Plachida şi să-l roage să se întoarcă, că patria lor este în pericol. Venind la Roma, lui Eustatie i se încredinţă de Traian comanda legiunilor şi pornind cu război asupra dacilor ieşi biruitor din înfruntarea cu Decebal. Tot astfel a fost trimis el şi-n alte expediţii. Murind însă Traian şi urmându-i Aurelian la conducerea imperiului, acesta porunci lui Eustatie, pe când se întorcea victorios dintr-o expediţie să aducă jertfă de mulţumire zeilor.

El fiind creştin, rămase afară din templu împreună cu soţia sa şi cu cei doi fii, care erau tot militari, nevoind să mai jertfească idolilor păgâni. Împăratul observă aceasta şi-l întrebă: „Dar pentru ce nu intri în capişte să mulţumeşti zeilor?" Eustatie răspunse: „Eu, împărate, cu toţi ai casei mele suntem creştini şi numai Dumnezeului nostru celui viu Iisus Hristos trebuie să-I mulţumim pentru izbânda câştigată, căci El ne-a întărit, nu idolii făcuţi de mâini omeneşti".

El persistă în credinţa sa, iar împăratul, mâniindu-se, porunci să i se ridice viaţa prin fel de fel de chinuri atât lui cât şi soţiei şi copiilor lui. Astfel se sfârşi acest martir în anul 117 după Hristos, iar Biserica Creştină îi serbează pomenirea atât lui cât şi soţiei şi fiilor lui în ziua de 20 septembrie a fiecărui an.

Alt martir tot din Dacia Traiană este Sfântul Mercurie. Acesta era fiul lui Gordian, de origine scit. El a servit ca ofiţer într-una din legiunile aduse de Traian în Dacia. Fiind trimis de împărat într-o expediţie şi ieşind biruitor a fost înaintat la gradul de general. Împăratul roman pornind persecuţia împotriva creştinilor, află că şi Mercurie, generalul său este creştin şi îl supuse chinurilor spre a se lepăda de credinţa creştină. El nu-şi lepădă credinţa pe care o primi de la tatăl său şi fiindcă era foarte mult iubit de soldaţi a fost trimis de împărat de teamă să nu se facă răscoală, tocmai în Cezareea Capadociei, unde i se tăie capul în anul 251 după Hristos, ziua 25 noiembrie.

Din descrierea pe scurt a vieţii acestor sfinţi martiri din Dacia Traiană, se poate vedea în mod clar cum creştinismul era destul de răspândit şi la noi chiar pe timpul stăpânirii romanilor, iar mai târziu era aşa de dezvoltat încât întâlnim episcopi şi predicatori speciali care preferau moartea de martiri decât să-şi trădeze credinţa creştină. ***Să amintim acum câţiva sfinţi români din veacurile mai de pe urmă, care au trăit în ţara noastră prin sfintele mănăstiri şi au murit în sfinţenie, adeverindu-ne prin minuni şi tămăduiri că au avut viaţă curată, trăită după poruncile lui Dumnezeu.***

- *Să amintim mai întâi pe **Sfântul Leontie de la Rădăuţi**, despre care un teolog rus scria aşa: „**În Rădăuţi, în Episcopie, Sfântul Leontie făcătorul de minuni, zace cu trupul întreg nestricat**”. El a trăit între anii 1400-1450.*
- ***Sfântul Vasile de la Moldoviţa** şi **Sfântul Gavriil de la Neamţ**, au fost stareţi de mănăstiri în secolul al XV-lea,*
- ***Sfântul Rafael de la Agapia** a trăit în mănăstirea Agapia Veche, pe la anul 1600, iar*
- ***Sfântul Ioan de la Prislop** pe la anul 1762.*
- *Să pomenim cu pioşenie pe **Sfântul Iosif cel Nou de la Partoş**, fost mitropolit al Timişoarei. Pentru minunile săvârşite la mormântul lui a fost trecut în rândul sfinţilor.*
- *Să amintim apoi pe **Sfântul Iosif de la Bisericani**, **Sfântul Chiriac de la Taslău**, **Sfântul Epifanie de la Voroneţ**, **Partenie de la Agapia**, **Ioan de la Râşca**, **Sfântul Ioan Românul**, omorât de turci la 1662 căruia i se mai zice şi Ioan Valahul, **Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica** şi mulţi alţii.*

- *Sfântul Daniil Sihastru, duhovnicul lui Ştefan cel Mare este numit sfânt în trei documente ale mănăstirii Voroneţ unde a fost stareţ.*
- *Nu putem să nu amintim de cuvioasa Teodora de la schitul Sihla, care se ostenea pe la 1760 în schitul acesta în post şi rugăciuni; moaştele ei au fost duse la Orlov în Rusia la 1835.*
- *Avem apoi pe maica Nazaria de la muntele Ceahlău, precum şi maica Mavra din acelaşi munte;*
- *Sfântul Nifon de la schitul Prodromul din Athos,*
- *Sfântul Ieronim Costin ce se află în Italia ca un mare făcător de minuni precum şi*
- *Sfântul Ioan Iacob de la Ierusalim, ale cărui moaşte încă şi astăzi îi sunt neputrezite.*

Cine ar putea spune apoi câţi drepţi credincioşi creştini au murit şi s-au jertfit ca eroi şi martiri ai dreptei credinţe ortodoxe, vărsându-şi sângele ca să-şi păstreze credinţa, neamul şi ţara. ***Câtă trăire creştină observăm în timpul domnitorilor noştri creştini, mai ales al lui Ştefan cel mare căruia i se zicea şi cel Sfânt, care înainte de orice bătălie postea, se ruga, se spovedea şi se împărtăşea, iar după izbândă înălţa o biserică sau o mănăstire drept mulţumire lui Dumnezeu.***

Să amintim acum şi pe Constantin Brâncoveanu, care silit fiind de turci să-şi lepede credinţa strămoşească, a preferat moartea de mucenic el şi copii lui. Acum nu ne sileşte nimeni să ne lepădăm şi totuşi s-au găsit destui care şi-au vândut sufletul pe un blid de linte. Constantin Brâncoveanu a suferit pentru credinţă şi pe când îi jupuiau pielea de pe corp el zicea:

„Câini păgâni şi liftă rea
De-aţi mânca şi carnea mea
Să ştiţi c-a murit creştin
Brâncoveanu Constantin".

Cine ştie câţi plăcuţi ai lui Dumnezeu s-au nevoit în cursul vremurilor şi au suferit mucenicia de la atâţia păgâni şi necredincioşi ce au trecut prin ţara noastră. Fie că s-au nevoit prin mănăstiri, fie în peşteri şi singurătate, Domnul Hristos îi are scrişi pe toţi în Cartea Vieţii Veşnice. ***Cei care nu aţi citit vieţile sfinţilor vă îndemnăm să căutaţi, să citiţi şi să nu vă lipsească cunoştinţa vieţii nici unui sfânt mai important. Nu se poate să nu găsiţi în viaţa vreunui sfânt, modelul de urmat.***

Citiţi să vedeţi luptele lor, răbdarea lor, cum au dispreţuit ei deşertăciunile lumii acesteia; cum au răbdat ei cele mai groaznice chinuri ca să nu se lepede de

credinţa în Dumnezeu, cum se aflau în faţa lor cazanele cu smoală topită, cu răşină topită cu plumb, grătare cu jăratec, spânzurătorile, crucile, târâtoare otrăvitoare, foamea şi închisorile strâmte şi ticsite fără pic de aer; apoi băuturi otrăvitoare, fel de fel de cuvinte insultătoare şi ighemonii care nu le cereau nimic altceva decât un singur cuvânt: că se leapădă de Hristos.

Sfinţii erau aşa de tari şi hotărâţi în caracterul lor, căci o singură dată au zis DA la chemarea lui Dumnezeu. Şi-au deschis inimile pentru Harul divin şi toată viaţa l-au mărturisit pe Iisus cu tot sufletul şi din toată inima lor. Tot aşa de tare şi hotărât au zis NU pentru diavolul, ca să nu mai facă voia lui. ***De au fost din neam nobil sau dintre cei săraci, de au trăit în pustie sau în lume, de au fost căsătoriţi sau în feciorie, clerici sau mireni, robi sau liberi, viaţa sfinţilor a fost o Evanghelie trăită cu adevărat.*** ***Ei au fost sfinţi pentru că în toate împrejurările mai presus de orice au iubit pe Dumnezeu şi pe semenii lor. Ei şi-au jertfit odihna, sănătatea, libertatea şi orice le oferea viaţa aceasta pentru adevăr şi dreptate.***

Iată deci cum au crezut ei, cum au trăit şi cum au fost următori ai lui Hristos. O mare parte însă din lume are o părere greşită despre sfinţi, mulţi crezând că sfinţii sunt sfinţi, pentru că s-au născut sfinţi. Nu, fraţi creştini, **sfinţii au ajuns sfinţi pentru că au trăit viaţa în sfinţenie.** Cheia sfinţeniei lor nu este un har aparte, ci cuvintele Evangheliei de astăzi: „***Cine ţine la viaţa lui, o va pierde, iar cine-şi pierde viaţa pentru Mine, o va găsi!***"

Aceste cuvinte le-au înţeles sfinţii. **Ei au înţeles că Mântuitorul a vrut să ne spună prin aceste cuvinte să nu mai trăim noi cu păcatele noastre, ci El să trăiască în noi cu sfinţenia Sa.** Acelaşi lucru îl spune şi Sfântul Apostol Pavel despre sine: „***Nu mai sunt eu care trăiesc, ci Hristos este Cel care trăieşte în mine***". E acelaşi lucru pentru care ne rugăm şi noi: „***Facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ***". Să ascultăm şi noi deci îndemnul Sfântului Apostol Pavel care ne zice să ne aducem aminte de mai marii noştri care ne-au grăit nouă Cuvântul lui Dumnezeu şi ne sfătuieşte să fim cu luare aminte cum şi-au încheiat ei viaţa şi să le urmăm credinţa.

Pildele sfinţilor ne mişcă şi ne încurajează să ne îndeplinim cu credinţă datoriile noastre. Exemplele sfinţilor sunt ca nişte faruri şi călăuze de mare preţ. Pildele sfinţilor fac să amuţească cârtirile celor ce spun că Sfânta Evanghelie pretinde prea multă jertfă, că e mai presus de puterile omului şi că poruncile lui Dumnezeu sunt prea grele. Sfinţii, să nu uităm că au fost şi ei oameni, vase de lut şi mulţi dintre ei,

mai înainte de a se întoarce la Dumnezeu au greşit şi au căzut unii chiar în păcate grele.

Să ne gândim ce a fost mai întâi marele Apostol Pavel, Maria Magdalena, Maria Egipteanca, Sfânta Teodora, Sfânta Pelaghia, Fericitul Augustin şi mulţi alţii. Dar când s-au întors la Dumnezeu, cu adevărat au terminat-o cu păcatele şi au început o viaţă curată, sfântă şi aşa şi-au sfârşit viaţa. De aceea Sfântul Apostol Pavel ne spune să luăm aminte cum au sfârşit-o ei cu viaţa şi nu cum au început-o, că majoritatea oamenilor încep bine şi termină prost şi astfel îi apucă moartea nepregătiţi.

Câţi părinţi nu plâng şi spun de copiii lor că atunci când erau lângă ei, când erau mici mergeau la biserică, se rugau, erau buni, iar acum nici nu vor să mai audă. Vai, de părinţii care au copii necredincioşi, vai şi de ei şi de părinţii lor. Să ne facem socoteala fiecare şi să vedem dacă ar veni moartea zilele acestea şi am încheia cu viaţa, cum ne aflăm cu sufletul acum? Suntem gata pentru împărăţia cerului, sau suntem în întunericul păcatelor?

Dacă viaţa noastră nu este după voia lui Dumnezeu, să ne întoarcem astăzi, acum, nu mâine; astăzi să zicem: „DA Doamne, vin să fac voia Ta!” Să fim împlinitori ai poruncilor lui Hristos, să ne predăm inima noastră, viaţa şi voinţa noastră ca Mântuitorul nostru Iisus Hristos să ocupe locul cel dintâi în inimile noastre.

Rugăciune

Doamne Dumnezeul cerului şi al pământului, cela ce prin sfinţii Tăi tot pământul luminezi, trimite Duhul Tău ceresc, să sufle peste noi şi să ne încălzească sufletele cele reci şi amorţite de păcate, ca să ne ridice spre lauda Prea Sfântului Tău nume.

Primeşte rugăciunile sfinţilor Tăi, care se roagă pentru noi şi îndreptează viaţa noastră ca să ajungem şi noi a Te lăuda după cuviinţă şi a împlini poruncile Tale cum au făcut şi înaintaşii noştri, ca împreună cu ei să Te slăvim şi noi în ceruri în vecii vecilor.

Amin.